Quaresma - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 15/03/2009 - 08:00

Ex 20,1-17
1 Co 1,22-25
Jn 2,13-25

Estem en ple temps de Quaresma, temps per tant òptim per revisar alguns punts de la nostra vida, de la nostra fe. I val la pena tenir present que aquest exercici de revisió no el fem per 'ser més perfectes' o més 'bons' (cosa que ens podria fer caure en la temptació de creure'ns autosuficients), sinó per poder acollir millor el do de Déu. Penso que avui podem veure en cadascuna de les lectures un element que ens pot fer reflexionar. a) En la primera lectura tenim la presentació dels Manaments que ens fa el llibre de l'Èxode. Però el més remarcable avui pot ser entreveure la imatge que es dóna de Déu aquí. Se'ns presenta un Déu *viu*, un Déu que actua i ha actuat de manera molt evident peer al lector del text: el Déu que ha alliberat el poble de l'esclavatge, el Déu que ha creat cel i terra, el Déu 'bondadós fins a milers de generacions'... No hem d'entrar ara en la qüestió de l'abast dels manaments, de la seva actualitat, del seu paper avui... sinó en la de quin és el Déu que parla aquí. I sobre tot, quin és el Déu en el que crec. Ara, en temps de Quaresma, puc revisar "quin és el meu Senyor"... ¿Potser el temps, la manca de formació, la inèrcia, els esquemes 'que vaig aprendre de petit' i que no he aprofundit, la manca de temps i de pregària... han deixat en mi la imatge d'un déu que no és el veritable Déu Vivent?Potser puc revisar, en aquest temps de Quaresma, quins mitjans puc posar perquè el Déu en el que crec sigui més *amable*, és a dir, més digne del meu amor, de que posi el meu cor en Ell... Només així seré capaç d'acomplir el manament central de Jesús: "Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament", que, recordem-ho, va unit a aquest altre: "Estima els altres com a tu mateix". Si, doncs, el Déu en el que crec és per a mi una 'abstracció', un ésser informe, llunyà, que 'no cap' en la meva vida, com serà digne del meu amor total i compromès amb els altres, com demana Jesús? Puc, doncs, revisar en aquesta Quaresma com em puc formar, com puc guanyar temps per a la pregària, per al tracte amb Ell, per pregar amb la Paraula, per viure el seu esperit... Que no resulti que m'hagi fet gran i la meva fe estigui fonamentada en el que vaig aprendre en el *catecisme* de petit, i que per tant quedi tot l'àmbit de la fe molt petit per a mi. b) La segona lectura, en la que Pau recorda el fort escàndol que seria per a tots el parlar d'un Messies crucificat... Pels hebreus, la crucifixió de Jesús és incomprensible perquè ve després que ell intentés fer un atac frontal contra les seves institucions més centrals i sagrades. Però, a més, l'execució per crucifixió era especialment infamant i d'origen estranger. Els devia xocar moltíssim sentir parlar d'un messies crucificat... I pels grecs, això era una 'necedat', perquè la crucifixió es veia com una execució ben infamant i vil, aplicada només als esclaus i els més menyspreables. Per això, els devia xocar molt sentir proclamar un Crucificat, ja que els grecs eren especialment sensibles a l'honor i la dignitat... i la crucifixió no tenia res de mort honorable ni digna!En tot això, sens dubte, Pau devia polemitzar amb ells, per mostrar que ens trobàvem davant un esdeveniment que mostrava l'autèntica "saviesa" i "potència" salvadora de Déu. Una "saviesa i potència" que van per altres camins de l'esperat: van pel camí de la senzillesa, del 'trepitjar terra', acostar-se humilment a les persones, mostrar l'afecte suaument, estar obert a la possibilitat de ser rebutjat... Jo puc veure també si per a mi Jesús és motiu d'escàndol... I és que efectivament ho pot ser perquè no és tan manifest com voldria, perquè sembla no donar resposta immediata a totes les meves expectatives, perquè sembla estar amagat, sembla 'no ser visible'... Potser descobriré que el Senyor, per pur amor a nosaltres, per pur respecte, no s'imposa, sinó que s'exposa a nosaltres. Es posa a la vora del camí, para la mà, espera que m'acosti a Ell, que l'escolti, que em deixi fer per Ell... I veuré que és aquest el Messies que Pau anunciava, perquè "en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes"... Potser aquests dies de Quaresma puc veure si aprenc a 'parar l'orella' en les coses senzilles, petites, en les petites realitats, els petits gestos del dia a dia... que d'alguna manera poden ser portadors de la presència o de l'acció d'aquest Senyor paradoxal. I potser puc començar a valorar els petits gestos que jo puc fer pels meus germans/es, en el dia a dia, i que poden ser petits signes d'aquest Regne que el Senyor tenia tanta passió per fer visibles...c) Finalment, en l'Evangeli puc veure un Jesús mogut per la passió, pel "zel del vostre Temple, que em consumia". Puc veure un Jesús veritablement 'viu', apassionat perquè en el món s'acollís Déu i el que Déu estima: la fraternitat entre els homes, el servei, la generositat fins l'extrem, el donar la vida els uns pels altres. En la línia del que dèiem abans, si potser en aquesta Quaresma puc estar cridat a descobrir 'un Déu vivent', també puc veure si la imatge que tinc de Jesús és molt 'majestàtica', molt 'santa' i 'elevada'..., tant que deixi de veure en Ell aquest veritable apassionat per Déu i les seves coses. Així, potser, jo també aprendré a apassionar-me, com Ell, per servir, per estimar, per portar vida al meu voltant, per fer del meu entorn un món més 'segons el somni de Déu'. Tant de bo, doncs, en aquesta Quaresma aprenguem a gaudir d'aquest Déu veritablement vivent, que sapiguem també descobrir en la senzillesa aparent la grandesa del nostre Déu present de tantes maneres... I que ens deixem apassionar, com Jesús, per aquesta passió que el movia a fer tantes coses per amor als homes i dones del seu temps. Que nosaltres també, moguts per aquesta passió, fem com Ell: portar una Bona Notícia, una esperança , un amor al nostre entorn...Que Ell ens ajudi!

ETIQUETES
ESCÀNDOL MANAMENTS AMOR CRUCIFIXIÓ SAVIESA TEMPLE